

9. juli 2019

EM2019/120

I medfør af § 36 i Forretningsorden for Inatsisartut skal jeg hermed fremlægge følgende forslag til forespørgselsdebat:

Forslag til forespørgselsdebat om forventningerne til, hvad folkeskolens formål skal og bør være for at sikre, at flest muligt går videre i uddannelsessystemet.

(Medlem af Inatsisartut Sofia Geisler, Inuit Ataqatigiit)

Begrundelse:

Jeg er klar over, at Naalakkersuisut er i gang med reformarbejdet vedr. et sammenhængende og fleksibelt uddannelsessystem, og at dette forventes fremlagt i Inatsisartut til næste år.

Nærværende forslag til forespørgselsdebat har til formål at sætte kvaliteten i folkeskolen på dagsordenen. Kvalitet i forhold til indholdet, og i forhold til det at løfte eleverne, så flest mulige af folkeskoleleverne oplever skolegangen som en succes. Og for at sikre, at dette udmøntes i bedre resultater, som giver de unge mennesker mulighed for at komme videre i uddannelsessystemet. Uddannelse, der baner vejen for et bedre og mere holdbart fundament for den enkelte og samfundet som helhed, og dermed også skabe en mulighed for at bryde en eventuel negativ social arv.

Hver dag i godt 10 måneder om året møder flere tusinde elever i hele landet op til bostedernes skoler. På skolen har lærerne til opgave, i samarbejde med hjemmet, at medvirke til, at eleven tilegner sig alle nødvendige kundskaber og færdigheder uanset social baggrund.

Mange forældre og lærere yder et stort arbejde hver eneste dag for at så mange skoleelever som muligt tilegner sig de nødvendige kundskaber og færdigheder, der på sigt giver dem redskaber til at etablere sig så vidt som muligt som selvstændige personer.

Jeg står her i dag, fordi jeg ønsker, at vi her i salen skal diskutere, hvad vi som politikere grundlæggende mener skal være folkeskolens formål og hvad de politiske redskaber skal indeholde. Jeg har derfor ikke til hensigt at diskutere den viden som de kommunalt ansatte lærere, skoleledere eller for den sags skyld fagcheferne i kommunen, sidder med.

Vi kan ikke have fokus alene på kvantitet uden også at snakke om kvalitet i vores folkeskole. Vores folkeskole er ikke et produktionsselskab, hvor målepunkterne udelukkende består af gennemsnitskarakteren og flest mulige gennemførte.

Jeg er klar over, at der vil være et ønske om at diskutere hjemmets betydning for børnenes muligheder for at tilegne sig læring. Men det betyder ikke, at folkeskolen ikke har et medansvar. Det medansvar har vi også her i salen. Vi sætter rammer for loven, og vi beslutter rammen for bevillingen til kommunerne via bloktilskuddet.

EVA's evaluering af folkeskolen i 2015 konkluderede, at der ikke var noget i vejen med rammelovgivningen. Det kan så undre, at samme evaluering peger på en række forhold, som ikke er blevet implementeret eller ikke fungerer efter hensigten. Det rejser et spørgsmål om konklusionen måske har været for nem, for der må være en grund til, at nøgleelementerne i reformen ikke er ordentligt implementeret.

Vi snakker også om en folkeskole, der om noget skal være centrum for læring og løfteevne.

Hvor meget formår de enkelte skoler at løfte eleverne, så udfaldet bliver flere elever har et så realistisk billede af og har et mål for hvordan deres fremtid ser ud. Og med dette udgangspunkt træffer et valg, som matcher de kompetencer og færdigheder, som lovgivningen har defineret.

Det er meget muligt, at det er på tide, at kigge på om folkeskolen bliver evalueret på rette vis.

Evalueringen skal også have udgangspunkt i det enkelte barn, og ikke alene på slutresultat som gennemsnit på trin og afgangsprøver.

Hvad er så idealet? Hvordan ser det ud nu, og hvordan kommer vi frem til den ønskede situation? Hvordan ved vi om vi er på rette vej? Svaret på disse spørgsmål bør efter vores bedste overbevisning kunne aflæses i tilsynsprocesser, og de skal ikke bestå af tal alene, og dermed ikke alene udelukkende på trinresultatet. For det er et spørgsmål om også at løfte eleverne, og de skoler, som formår at løfte eleverne mærkbart har også krav på vores fokus.

Inuit Ataqatigiit støtter til enhver tid målet om, at folkeskolen skal tilbyde et sundt og trygt læringsmiljø, der fremmer elevens evne til selvstændig tænkning og kritisk stillingtagen, evne til at give udtryk for egne meninger, holdninger og følelser samt målrettethed, omstillingsevne, engagement og kreativitet.

Vi skal genoprette folkeskolen. Vi skal have et samfund med en velfungerende folkeskole. At se bort fra medansvaret for folkeskolen vil alt andet lige skabe et yderligere splittet samfund.

Inuit Ataqatigiit ser en folkeskole der har en stærk ledelse, og som er fremtidssikret. Hvor 80 procent af en afgangsklasse er gået videre til de videregående uddannelser. Hvor tidlig indsats i forhold til børn med særlig behov er en del af kulturen. Hvor tidlig indsats er en del af arbejdet for børn med psykisk og fysisk handicap.

Inuit Ataqatigiit ser en folkeskole, hvor en stærk person- og fagligt funderet ledelse skaber tæt samarbejde med forældrene, og dermed følger folkeskolelovens intention om, at folkeskolen medvirker til at eleven tilegner sig alle nødvendige kundskaber og færdigheder, uanset social baggrund.

Folkeskolen er vores samlingssted hvor flest børn befinder sig i det meste af deres barndom, og den tidlige ungdomsliv. Det er her vi som samfund har størst mulighed for at være med til at skabe rammer for, at en positiv forandring kan ske hos den enkelte elev, og dermed skabe et bæredygtigt fremtid for samfundet.

Må debatten her i salen være konstruktiv og brugbar for det videre proces.